

משנה - תענית

פרק ב - משנה ב

עמדו בתפלה, מורידין לפני התבה זקן ורגיל, ויש לו בנים, וביתו ריקם, כדי שיהא לבו שלם בתפלה, ואומר לפניהם עשרים וארבע ברכות, שמנה עשרה שבכל יום, ומוסיף עליהן עוד שש:

פרק ב - משנה ג

ואלו הן, זכרונות, ושופרות {ז}, אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני (תהלים קכ), אשא עיני אל ההרים וגו' (שם קכא), ממעמקים קראתי ה' (שם קל), תפלה לעני כי יעטף (שם קב). רבי יהודה אומר, לא היה צריך {יא} לומר זכרונות ושופרות, אלא אומר תחתיך, רעב כי יהיה בארץ (מלכים ב ח), דבר כי יהיה וגו', אשר היה דבר ה' אל ירמיהו על דברי הבצרות (ירמיה יד). ואומר חותמיהן:

פרק ב - משנה ד

על הראשונה הוא אומר, מי שענה את אברהם {יב} בהר המזריה, הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' גואל ישראל {ג}. על השניה הוא אומר, מי שענה את אבותינו על ים סוף {יד}, הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' זוכר הנשכחות. על השלישית הוא אומר, מי שענה את יהושע {טו} בגלגל, הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' שומע תרועה. על הרביעית הוא אומר, מי שענה את שמואל {טז} במצפה, הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' שומע צעקה. על החמישית הוא אומר, מי שענה את אליהו {יז} בהר הכרמל, הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם

הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. עַל הַשְּׂשִׁיית הוּא
אוֹמֵר, מִי שֶׁעָנָה אֶת יוֹנָה {יח} מִמְעֵי הַדָּגָה, הוּא יַעֲנֶה
אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקוֹתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה ה'
הַעוֹנָה בְּעֵת צָרָה. עַל הַשְּׂבִיעִית הוּא אוֹמֵר, מִי שֶׁעָנָה אֶת
דָּוִד וְאֶת שְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִירוּשָׁלַיִם, הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע
בְּקוֹל צַעֲקוֹתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְּרַחֵם עַל
הָאָרֶץ: